

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 11. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – postupak koji je pokrenuo CX**

(Predmet C-629/16) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Međunarodni cestovni promet — Sporazum o pridruživanju između
Europske ekonomske zajednice i Turske — Članak 9. — Dodatni protokol — Članci 41. i 42. — Slobodno
pružanje usluga — Klauzula o mirovanju (standstill) — Odluka br. 1/95 Vijeća za pridruživanje EZ-
Turska — Članci 5. i 7. — Slobodno kretanje robe — Nacionalni propis kojim se prijevoznicima robe sa
sjedištem u Turskoj ograničava pravo na prometovanje njihovih vozila na državnom području dotične
države članice — Obveza ishoda bilo odobrenja dodijeljenog u granicama kvote određene na temelju
bilateralnog sporazuma sklopljenog između navedene države članice i Turske bilo dozvole za jednokratni
prijevoz za koji postoji prevladavajući javni interes)*

(2018/C 319/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranka glavnog postupka

CX

uz sudjelovanje: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Izreka

Odredbi Sporazuma o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske, koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisale Republika Turska, s jedne strane, i države članice EEZ-a i Zajednica, s druge strane, sklopljenog, odobrenog i potvrđenog u ime Zajednice Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963., odredbe Dodatnog protokola, potpisanog 23. studenoga 1970. u Bruxellesu, sklopljenog, odobrenog i potvrđenog u ime Zajednice Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2760/72 od 19. prosinca 1972., i odredbe Odluke br. 1/95 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska od 22. prosinca 1995. o provedbi završne faze carinske unije treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice poput onoga iz glavnog postupka – na temelju kojeg cestovni prijevoznici robe sa sjedištem u Turskoj mogu ostvariti takav prijevoz prema toj državi članici ili preko njezina državnog područja samo ako posjeduju dokumente koji se izdaju u granicama kvota određenih za tu vrstu prijevoza na temelju bilateralnog sporazuma sklopljenog između navedene države članice i Republike Turske ili ako im je izdana dozvola na temelju prevladavajućeg javnog interesa – pod uvjetom da taj propis ne sadržava novo ograničenje u pogledu slobodnog pružanja usluga u smislu članka 41. stavka 1. navedenog Dodatnog protokola, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 12. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Consiglio di Stato – Italija) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM) protiv Iveco Orecchia
SpA**

(Predmet C-14/17) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/17/EZ — Članak 34. — Nabava
rezervnih dijelova za autobuse i trolejbuse — Tehničke specifikacije — Jednakovrijedni proizvodi —
Mogućnost dokazivanja jednakovrijednosti nakon dodjele ugovora)*

(2018/C 319/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Tuženik: Iveco Orecchia SpA

Izreka

Članak 34. stavak 8. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne te sektoru poštanskih usluga treba tumačiti na način da, kad tehničke specifikacije u dokumentaciji za nadmetanje upućuju na određeni žig, podrijetlo ili proizvodnju, naručitelj mora od ponuditelja zahtijevati da već u svojoj ponudi podnese dokaz o jednakovrijednosti ponuđenih proizvoda i onih utvrđenih u navedenim tehničkim specifikacijama.

⁽¹⁾ SL C 168, 19. 5. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. protiv Rajavartiolaitos

(Predmet C-15/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Konvencija iz Montego Baya — Članak 220. stavak 6. — Ovlasti obalne države — Nadležnost Suda da tumači odredbe međunarodnog prava — Direktiva 2005/35/EZ — Onečišćenje s brodova — Članak 7. stavak 2. — Konvencija Marpol 73/78 — Ispuštanje nafte u isključivom gospodarskom pojasu sa stranog broda u tranzitu — Okolnosti u kojima obalna država može poduzeti mjere protiv stranog broda — Sloboda plovidbe — Zaštita morskog okoliša — Velika šteta ili opasnost od velike štete obali, povezanim interesima ili bilo kojim drugim bogatstvima u teritorijalnom moru ili isključivom gospodarskom pojasu — Jasan i stvaran dokaz)

(2018/C 319/06)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Tuženik: Rajavartiolaitos

Izreka

1. Članak 220. stavak 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora, potpisane u Montego Bayu 10. prosinca 1982., i članak 7. stavak 2. Direktive 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kažnjiva djela, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009., treba tumačiti na način da izraz „jasni i stvarni dokazi” odnosno „jasni, objektivni dokaz” u smislu tih odredbi podrazumijeva ne samo počinjenje prekršaja nego i dokaz o posljedicama tog prekršaja.